

forkerte regning. Og jeg vil gerne have at vide af hr. Jacob Buksti: Hvad er logikken bag det at køre sådan en kurs? Og kan vi ikke forvente, at regeringen tager skeen i den anden hånd og sørger for, at de løfter, der er givet om at forbedre den offentlige service, bliver holdt?

Tredje næstformand (Margrete Auken):
Fru Pia Kjærsgaard og derefter hr. Kristian Thulesen Dahl.

(Kort bemærkning).
Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg må først gratulere hr. Jacob Buksti med hans selverkendelse, for det var rigtigt, som hr. Buksti indledte med at sige: at befolkningen kan trøste sig med, at i hvert fald i de næste tre måneder sker der ikke de store ulykker herindefra.

Det synes jeg egentlig var det mest rigtige, hr. Jacob Buksti sagde, og det kan egentlig undre mig, at den første taler efter hr. Buksti var hr. Frank Aaen, for jeg troede, han var en af regeringens venner, men jeg ved ikke, om han allerede er kommet i opposition, men sådan er det.

Men må jeg så udfrutte hr. Jacob Buksti lidt nærmere om de løfter, der rent faktisk blev givet inden folketingsvalget af førende regeringsmedlemmer. Og jeg tror, økonomiministeren, fru Marianne Jelved, var en af de første, der sagde, at der ikke ville ske nogen økonomiske indgreb. Men hvad skete der straks efter valget? At man kom med indgreb, som i altovervejende grad ensidigt rammer boligejerne. Og det er blot ét af de svar, som jeg ikke synes vi fik i hr. Bukstis første ordførertale. Er det ikke løftebrud?

Tredje næstformand (Margrete Auken):
Hr. Kristian Thulesen Dahl og derefter hr. Flemming Kofod-Svendsen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):
Regeringspartierne har vel gjort Amsterdamafstemningen til det allermest vigtige, der skulle ske i 1998, og man fik sit ja med 55 pct., og 45 pct. stemte nej. Og umiddelbart efter afstemningen – i dagene efter, at 45 pct. af befolkningen havde stemt nej til Amsterdamtraktaten – udtalte Socialdemokratiet og statsministeren blandt andet, at nu skulle skeen tages i den anden hånd, nu skulle man komme det store nejmindretal i møde med nogle konkrete initia-

tiver, der gjorde, at de kunne se, at de også var blevet taget med i tankerne.

Jeg vil gerne spørge hr. Buksti helt konkret her i dag under denne afslutningsdebat: Hvordan det er blevet udmøntet siden folkeafstemningen? Hvordan vil Socialdemokratiet sikre, at de løfter, der blev givet befolkningen og de 45 pct., der stemte nej til Amsterdamtraktaten, også føres ud i livet? Hvad er det for nogle løfter mere konkret? Åbenhed, nærhedsprincip – hvordan vil det blive udmøntet konkret?

Vi venter stadig, som vi gør det på så mange andre af de løfter, som Socialdemokraterne har stanget ud gennem det seneste års tid.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Hr. Jacob Buksti brugte en del af sin taletid på at forsvare og begrunde, hvorfor regeringen gennemførte sin politik med et snævert flertal. Jeg vil gerne spørge, om det var en slags profilerklæring fra regeringens side.

Jeg vil også henvise til, hvad hr. Jens Peter Vernersen sagde, da vi drøftede pinsepakken den 4. juni, hvor han understregede, at den skattejustering, der er lagt frem, også har betydning for de kommende finanslovforhandlinger. Derfor vil jeg gerne høre, om den socialdemokratiske ordfører vil sige lidt om den fremtidige linje. Er det det snæverste mulige flertal, der nu skal bruges konsekvent?

Tredje næstformand (Margrete Auken):
Så er det hr. Egil Møller, og derefter får hr. Jacob Buksti lov til at svare.

(Kort bemærkning).

Egil Møller (DF):

Folketinget er i dag blevet præsenteret for to festtaler, først en fra statsministeren og senere en fra den politiske ordfører.

Der blev sagt så mange rosende ord om, hvordan vilkårene er i Danmark. Bl.a. nævnte man, at der var gode, og at der i hvert fald skulle skabes bedre vilkår for de ældre. Det lyder jo meget godt. Så vil jeg gerne bede hr. Jacob Buksti bekræfte, at der er et misforhold mellem statsministerens udtalelser om, at selvfølgelig skal de ældre have den hjemmehjælp, som de har behov for og krav på, og så det faktum, at selv socialdemokratiske borgmestre ikke lever op til det.

Befolkningen bliver jævnlig præsenteret for eksempler på, at de ældre i forhold til de